

کۆڭلەن کۆڭلەن گۆڭلەن ئەو 57 ... کەریم کا که

...شوشە عەرەقی دەستی مەستان ئەلەتریک بوو، کۆڭلەکانی بەلاشاوی
روونا کە کردەو

57

تۆ کچوونی دنیا دەکەوتە شو، بەلام نیشانی سەر لە ئۆوارە
دەردەکەو، نیشانیەکی کاولبوونی دنیام، لە رووخساری بایم
دیتەو، رەنگی هەگەاو، دەستی لە بن چەنگە ناو، روو لە
دیوار دانیشوو، چاوی لە شتێک بایو که من نایبینم و نازانم
چیه، بایم هەرگیز بەو شۆیە نەدیتوو.

زوو نیشانی کاولبوونەکی لە رووی خۆی رهواندەو، کاتێ هەستیکرد
ئێمە دەورمان داو و ترسمان لانیشتوو، پێکەنی و گوتی:
هیچ نی، هیچ ناب...

قەسە خۆشی مۆژی بکردین، دواي کهمێک لە رووخساریدا راستیی
قەسەکانیم خوێندەو و تۆ بۆی دنیا کاول نەب، درێم لە بایم
نەدیو، لە خودا پامەو ئەو قەسە راست دەرچ و درێ نەب، گوێم
لێیە دەن:

شار بارگە و بنە تێکناو، کۆچ دەکات.

وايه، رێی سەر رێی سەید مەرف و باداو ناپسێتەو، پێشتر کۆچی
گوندم دیتوو، بەلام شار! شاریش کۆچ دەکات! ئەو رێیە لەو تە
هەیه هێندە مەرقەیی بە خۆیەو نەدیتوو، وا بۆوا شار پیاوی تۆدا
نامێن، باشە بۆچی تەنها پیاوکان دەن؟ ئەو پرسیارەم لە خۆم
کرد و کەس وەلامی نەدامەو، هەندێ لە خزمانی سەیداو هاتنە ماڵی
ئێمە، پیاوکان، کوێکان ریشتن و ژن و مندا مانەو، کابانە
ژیکەش هاتەو، لە بیرمچوو بۆم وەرزى پێش وەرزى کاولبوون کابانە
ژیکەش رێی و بوو بووکی ماڵی هەقايەتبێژ، تەمەنیشی گچکە بوو،
سەرەتا بە ریشتنی وی زۆر تۆکچووم، نێگەرانی دایگرتەم، بەلام
حەفتە شوێک دەهاتەو و هەندێ هەقايەتی تازە هەقايەتبێژی بۆمان
دەگۆیەو، ئاسایی بوومەو، لە خۆشی هەقايەتان نێگەرانی
نەما. ژنە جوانە شەلەکەش لە ماڵمانە، گوێی کۆسارانی نەنکم که
کەوتبوو سەر رێخی تۆکچوون، بەلام لە هەندێ قەسە و باس لە جاران
جوانتر قەسەکانی بە دۆدا دەچوون، دەتە بایم:

تۆ دەبێت، بۆیت، ئەو کوێش لەگەڵ خۆت بێ، عەرەب بەدمەزەبن،
ئەوێ کیرمیز بێت دەستی لێناپارێزن،

گوئی کساران مه بهستی من بوو، ترسام، ده مویست بللمه بایم، با زوو بللمین..

دایکم ده بللم:

پیاوه که، هر هس قومیت له بیرچوو؟ ئهوانه ی ئستاش گوجیله ی کبلیتی وان نین؟!

بایم ده بللم ته دایکم ونه نکم:

ئوه بللم وا ده ترسن، هیچ نیه، من نا بللم و له گه ئوه ده بللم نمه وه، مه ترسن کهس نایه ته سر ئلمه، زراوی مندا له کان مه بهن..

قسه و باس زکر کرا، چی وام له بیرنه ماوه، ده زانم بایم دایه لاملی و چه ندی هه و بیان له گه دا له ما بللم نه بزووت، گوتی، به و پیاوانه ی گوت که به ژن و مندا له وه هاتبوونه مای م:

ئو هه موو ژن و مندا له به سر کدا به ج به لمل! ئوه بللم ن، من ده بللم نمه وه..

با پیریشم زکر هه وای له گه ی دا که بللم وات، به قسه ی نه کرد، گوتی: بابه، به بیرمنایه قسه ی تلم شکا ند بللم، به مام له ویهان به قسه ت ناکه م..

پیری سوارچا کان گوتی:

ته واو، به دای خلت بکه..

دته وه بیرم خلم خسته بن ساقا در ژه که ی و ملم در ژکرده وه لای شانی و به ده نگه هه ر من و ئو بیستمان، گوتم:

بابه، عاره ب ناما نکوژن؟!

دهستی به سرمدا هه ناو گوتی:

کولم، عاره ب گووی خوارد ده مانکوژت، له منت نه که و، ده ترسی؟ ئدی له کن بابی خلت نیت، وه ره له بن ساقای بابی خلت بخواه، سبه ی وه ر ژانیش ده چیه مه کته ب و هیچ له گه بللم نیه..

ت بللمی وا بللم، ئ خلم درلم له بایم نه دیتووه، به مام ئو شه وه، شه و که هه موو نیشانه کانی کاولبوونی دنیای تلدا ره شده چته وه، چ پلناچ له ویهان قسه ی بایم راست ده رچ! ئدی هه ر خلی باسی کاولبوونی دنیای نه ده کرد، ئو کاولبوونه ی که وته ئه وش..

ئو شه وه چ شه و بوو!

شار به و به ری که نددا به پلش مای ئلمه دا رلی چای گرتبوو، چه کدار و بللم چه ک، پلشمه رگه، پللیس، پیر و جلمل، رچه که یان به ستووه، کهس نه ما، شار پیاوی تلدا نه ما، دته وه بیرم شاتکه شت، به زکر فیشه که شته ی م ردی به گه شار دا، هه ر به پا پا ی پلوه نا، دواتر بیستمه وه گوتبووی:

زوو بللم شتوشوور، تا ئه ست رهت نه ژاوه و به دهستی خلم له سه ید مارفم نه ناشتووی..

من قسه و له خه دانه‌کە‌ی فیشه‌که‌ شته‌م له چاوه، دیمه‌ن‌که‌ شش
ره‌شبته‌وه، ئه‌و ره‌شنا‌بته‌وه، ته‌نه‌کە‌ی زبانی خستته‌ ته‌ بن هه‌نگ‌په‌وه،
شه‌کرشک‌نی به‌ ده‌سته‌وه، ته‌ق ته‌ق وه‌ریگه‌‌اوه‌ت، ده‌نی دمک‌چیه‌ و
شایی ده‌گ‌ر، زری گ، له‌ من هه‌ر ئه‌و رسته‌یه‌م به‌بیردته‌ت:
ئه‌وه‌ی گونی هه‌یه‌ ده‌بته‌ ب‌واته‌ سه‌ر، ئه‌وشه‌و حوکمه‌ت گونان ده‌گر..
وای ترسام، ده‌ستم ب‌ گونی خ‌م برد، چ دوور نیه‌ گوته‌ب‌م: خودایه‌
ب‌ گونت دام!

له‌و ساته‌ بوو شاتکه‌ شته‌تی ژنی پایی پ‌وه‌نا، خ‌ی به‌ دیوار گرت‌وه،
ده‌بته‌ شاتکه‌ له‌ بن له‌وانه‌وه‌ رسته‌کە‌ی گوته‌ب‌، چونکه‌ من دواتر و له‌
زاران بیستمه‌وه:

ئه‌گه‌ر وایه‌ با که‌به‌به‌که‌ له‌ باتی ته‌ بچته‌ سه‌ر..
هه‌ند دیمه‌نی ئه‌و شه‌وه‌ هه‌ن له‌بیرناچنه‌وه، خ‌ دیمه‌نی ماچه‌که‌ تا
ئ‌ستا له‌ بیناییم ده‌بریسکه‌ته‌وه، م‌ردی ژنه‌ جوانه‌ شه‌له‌که‌، ماچ‌کی
روومه‌ته‌ خ‌وخه‌پانه‌کە‌ی ژنه‌کە‌ی کرد، من ماچی ئه‌وه‌ام نه‌دیت‌وو، له‌وه
شه‌وه‌ چ پیاو ژنه‌کە‌ی خ‌ی ماچ نه‌کرد، ماچم نه‌وان ژن و م‌ردم نه‌دی،
جگه‌ له‌و ماچه‌که‌ ده‌تگوت شته‌ك به‌ر مانگ که‌وت‌وه!

له‌ شه‌وی کاولبوونی دنیا له‌ مایی ئ‌مه‌، له‌ ک‌انی ئ‌مه‌، له‌ ر‌ی
چپای ئه‌و به‌ری که‌ند، به‌ ئه‌لبووم و نه‌هه‌ن، هی نیشاندانه‌وه‌ن، به‌
ده‌فته‌ر قسه‌ هه‌ن، هی گ‌انه‌وه‌ن، به‌ام کوا ب‌ و نه‌که‌ش‌کی
چیر‌کخوانی ب‌ و سه‌ره‌د‌رم له‌ ده‌ست وه‌رگر و ب‌: له‌ره‌وه‌ من
ده‌یگ‌مه‌وه، ته‌ گو‌راد‌ره‌، حه‌یف، نیه‌..

حه‌مه‌ ئه‌و پیاوه‌ی هه‌ند که‌س (قه‌د)یه‌کیان له‌ گه‌ ده‌گ و هه‌ند‌کیش
س‌و، با بېشم کاکه‌ حه‌مه‌ی ده‌گ‌ته‌، دواتریش فر‌که‌شی پ‌وه‌ نووسا و
دره‌نگ له‌ب‌وه، ف‌که‌که‌ با ب‌ دوا‌یی ب‌، ئه‌و کاکه‌ حه‌مه‌یه‌ له‌ ناو
ئاگریش با له‌ قسه‌ی خ‌شی خ‌ی نه‌ده‌که‌وت، روو له‌ با‌م:

ده‌رو‌ش، ئه‌و ژنانه‌ له‌ مایی ته‌ ده‌م‌ننه‌وه‌ و هه‌موویان حه‌الی ته‌ن،
له‌ پ‌ش هه‌موویان ژنه‌کە‌ی من..
با‌م شته‌کی وای گوت:

(به‌س)یه‌کم به‌سه‌، به‌ (س) ته‌ ب‌ به‌(سی) هه‌یه‌
دایکم نابته‌ گو‌ی له‌بووبته‌، ده‌نا له‌ شه‌وی کاولبوونی دنیا سووکه‌
شه‌ ده‌که‌وته‌ ما...

ئه‌وه‌ شه‌وه‌ گ‌زه‌شک‌نیشم له‌ مایی خ‌مان دیت، ئه‌و پیاوه‌ له‌ دوورایی
ز‌ر دووره‌وه‌ نیشانه‌ی له‌ گ‌زه‌ی سه‌ر شانی ژنان ده‌گرت، ز‌ر که‌س
دیت‌بوویان گ‌زه‌ به‌ته‌ ورده‌ به‌رد و خ‌ به‌ به‌ژنی ژندا هاته‌ته‌ خوار،
ژنه‌ش له‌ گ‌زه‌ی پ‌ش نیشانه‌ و گولله‌ ساغتر، وا بزانه‌ خه‌کی لای ئه‌و
ب‌ستانه‌یه‌ بوو که‌ دواتر خه‌ك ده‌سته‌ ده‌سته‌ له‌ شاره‌وه‌ له‌ نه‌ور‌ز و
به‌هاران روویان ته‌ده‌کرد، با‌م به‌ گا‌ته‌وه‌ گ‌تیه‌ گ‌زه‌شک‌ن:

ئەو دەست و تەنگەي تەم ھەبا، بن كەلەككى سەيد مارفم دەكرده
سەنگەر..

گەزەشكەن:

كار لە كارترازاو، ئەستا من بوومەتە گەزەكە، نابەت خەم
نیشانبەدەم..

پیری سوارچاكان كەوتبوو ھەنا، كەس نەیدەزانی لە ماڵە، لە ناو
چە ھە دوو كەلە جغارە رەچوو بوو ھە نەنیاي و بەدەنگیەكی ھەند قوو ھەو،
دەمگوت بەردی پیرەز بەتە گە، لەمەودوا گوێی دەنگی پیری
سوارچاكان نابیستەتەو، بەم ديارە پەچەوانە دەكەوتەو، بە
كەلەن قسەو، دتەو ما، شتەكی كەم لە قسەكانی لەبیرماو،
ديارە بە داڵشتنەوێ تازەو:

كورد فەرە ھەتەن بوو، ھەتەنی ناو، ھەر كەسەي لە جەگەي خەو
فیشەكە دوو بەاو، ھەر چەكدارەي فیشەكە دوو بەتەقەن، عارەب
ئینگلیز و رووسیەي لە پشت بەت، ھەشەكەي تەكەشكە و ناتوان بەست
بەتە پەش.. پەشمەرگە بە ھەتەنی گرتوو، خەفەت لەو دەخەم ئەوش
بەتەقە و شە قەرەت چەلدەكەت، شار رادەستی حكومەت دەكەت، پاشی
دوو سە شەوی دی ھەو دەدات بە شە بەتەو كەلەنەكی شار، تەناگەم،
من لەو مەلا مستەفایە تەناگەم چە لە دەو دەیەو بەت چە بكەت! بە
راست ئەو ئاگای لەو ھەتەنی شار ھەیە؟!..

پیری سوارچاكان زەری گەت و من كەم لەبیرە، دتەو بیرم گوێ
كەساران قسەيەكی نزیك لەوێ كرد:

حاجی دەتە خەرەفاوی، ئەو چە دەتەنی تە! دەتەو لەگە عارەبان
شەبەرد بەكەین، دەزانی تە لە سەر خەت نەماوی، پیری سوارچاكان،
سوارچاکی بەسەرچوو! تەیارە، تەیارە، سبەینە دەبینی، ئاسمان
پەدەبەت لە تەیارە، عەردیش پە لە وەلەكە عارەب..

پیری سوارچاكان جغارەيەكیدی بە دارجغارەكەيەو كرد، ئاگری گەیشت
و نەگەیشت بە مژكەي قوو، ئاگری گەیانە بن دارجغارە،
نەمدیتبوو، دواتریش نەمدیت جغارە بە مژكە تەواو بەت، ھەندەي دوو
لوولەي سەبەي دار، لە كۆنەكە پووێو دەووكەي ھەنایەو و گوتی:
دەي، خودایە، شەو و رۆژك جەلم بەكو.

ديارە داواكارێەكەي كەمتر بەتەو، پەشتر ناو ناو رووی لە ئاسمان
دەكرد:

خودایە تەنھا سە رۆژ جەلم بەكو.

قەد دەت:

خە، خە شەو كە ھەر بەشی ئەو دەكەت بچیتە گەرماو و ئارەقە و
چەكی پیرەتی لە خەت بەیتەو و..

پیری سوارچاكان رەي نەدا قەد قسەكەي تەواو بەكەت:

به‌شی ئه‌وه ده‌کات خـم بگه‌یه‌نمه سهر مناره‌ی چـلی و له‌وـوه ره‌وه
عه‌سکه‌رـکی عاره‌ب بکوژم..
شاتکه شـت پـکه‌نی:

دیاره خودا شـت بووه تـ بـ عاره‌ب کوشتن جـل بکاته‌وه!
شاتکه شـت وا بزانه‌م بـ یه‌که‌م جار و دوا‌جاریشه به‌چه بدو، من له
هه‌مووان لـی نزی‌کتر بووم ههر ئه‌وه تا بیستم:
تـ ناگه‌م، پیرـژن شـته یان پیره‌مـرد! کامیان شـته‌که‌یه؟

ئه‌و شه‌وه جگه له پلکه به‌ندبـژ و قه‌د له قسه‌ی گه‌وره و گچکه‌ا
دیار بوو شـته‌که پیری سوارچاکانه، قسه‌کانی بابیشم له‌گه‌ پیری
سوارچاکان هـنده دژنه‌ده‌که‌وتنه‌وه، له شاتکه شـتیش نه‌گه‌یشتم کامیان
شـته‌که‌یه، پلکه به‌ندبـژیش به به‌ندـک که ده‌مـک بوو زاری به‌ندی پـدا
نه‌هاتبوو، حه‌یف، من زوو له‌بیرمچوو، که‌شیشم نه‌دیته‌وه به‌نده‌که‌م به
بیربه‌نـته‌وه.. خواجه تـ به! کاوـس که‌ف یان گه‌فیش چوو به‌ره‌ی پیری
سوارچاکانه‌وه، ئه‌و کاوـسه ههر له هه‌ج و خـا گه‌فی ده‌کرد، گه‌ف له
ده‌رـزه‌که‌ر له مریشک، له سه‌گ و مشک و ئه‌و شتانه، ئا، به‌گژشتـکدا
ده‌چوو ده‌ستنه‌کاته‌وه، به‌ام ئه‌و شه‌وه به‌گژ حوکه‌متدا چوو، له‌کاتی
گه‌فکردنیش ده‌تگوت که‌رته‌سابوونی له‌زاریه، به‌لالـویدا که‌ف ده‌هاته
خوار، ههر له‌وه‌شه‌وه هه‌ندـ که‌س به‌کاوـس که‌ف و هه‌ندـ به‌کاوـس
گه‌ف ناویان دـنا، کاوـس که‌ف و گه‌ف ده‌یگـ:
وه‌لا عه‌یبه، خه‌ک هه‌دـن، حوکه‌مت چیه؟!

حه‌مه‌د مه‌ستان ئه‌و پیاوه‌ی له‌که‌لایانـ کاتـ که‌لاکه‌ی که‌مـ دوور
ده‌یشت هـزی هـنا نه‌وه‌ی نه‌بوو، به‌منی ده‌هـنا یه‌وه، ئه‌ویش به
شووشه‌یه‌که‌وه که‌له‌گه‌ چهند شتـک خستبوویه ناو جه‌مه‌دانی و ده‌بـت
مله‌که‌ی دیاربوو بـت، هات و قسه‌یه‌کی به‌گوـی بایمدا چپاند و رـی
سهرـی گرت، شاتکه شـت گوتی:

حه‌مه‌د ئه‌و شووشه‌یه‌بایی چه‌ند رـژ ده‌کات؟

حه‌مه‌د پـده‌چوو تازه‌گرتبـتی:

شاتکه، ئه‌وه مه‌تاره‌یه و زوو ته‌واو نابـت، ده‌ستی پـوه‌ده‌گرم..
شاتکه شـت:

مه‌تاره‌ی شووشه‌ش په‌یدا بووه، مه‌ستانی ژنت بـ بنـشت هه‌بکات، تـ بـ
شووشه‌هه‌ناکه‌یت، تـ و شـشـان نه‌گوتوو..
حه‌مه‌د مه‌ستان:

من و شـشـان گوتوو، بـ شـشـان بـ عهره‌ق نه‌گوتوو..
حه‌مه‌ قه‌د هه‌یدا یـ:

حه‌مد مه‌ستان، ده‌زنوـژی هه‌یه و به‌رـژووشه، عهره‌قاوی مه‌که...
ئه‌ر (مه‌ستان)ی حه‌مه‌د کام مه‌ستان بوو؟ مه‌ستانی ژنی یان (مه‌ست)انی
عه‌ره‌ق، چ دوور نیه هه‌ردوو مه‌ستانه‌که بووبـت، مه‌ستانه‌که ههر

مهستانه ب، به ریشتنی وی هیچ گومانم نه‌ما که دنیا کاولده‌ب،
ئاخر ئه‌و پیاوه ته‌په حورچه هی ریشتن نه‌بوو، که‌لای پنه‌ه‌ته‌وه،
به گز تپ و فکه‌دا دته‌وه! ریشتنی همه‌د مهستان ترسناک بوو،
به‌ام له‌و ترسناکتر هه‌که‌ندنی بن ئاخوی هده‌ی چکه‌که‌بوو، دیاره
هده‌ی چکه‌که‌وتبووه دیوی که‌ند، ئاگام لیه‌بایم وا به‌دووده‌و بن
ئاخو هه‌ده‌که‌که‌، ئاخو هه‌که‌بنی بش‌بوو، رکه‌له‌م‌زی نا‌نخواردن
ده‌چوو، چکه‌که‌م‌زی هه‌بوو! ده‌بینم ته‌نه‌که‌یه‌که‌، نا، پتر، فیشه‌کی خسته
فته‌که‌وه و سه‌ری به‌شه‌وه‌یه‌که‌ به‌ریخ داپه‌شی، شه‌یتانیش شکی ب
ناچ، ئه‌و هه‌که‌کندن و شاردنه‌وه‌یه‌له‌چاوی منه‌وه‌نازانم بچی له
ژراوژووربوونی دنیا ده‌چوو..

ریشتن، هه‌موو ریشتن، شار باریکرد، به‌وه‌ی خشه‌بایم لیه‌ره‌یه‌و
ساق درژه‌که‌ی په‌نامه، بایم تا دوا‌دوایی به‌هار ساقی فکه‌نه‌ده‌دا
ئه‌و ساق‌یه‌ی ب من په‌نا‌بوو، له‌سه‌رما و گولله‌و فکه‌که‌که‌
ده‌پاراستم، به‌ام ت ب‌ی له‌کاولبوونی دنیا بمپار‌ز، به‌که‌من
گه‌یشتبوو‌مه‌ئه‌و باوه‌ه‌ی ئه‌و شه‌دنیا کاول ده‌ب، ئاخر بایم باسی
کاولی‌ی دنیا‌ی کردووه، با‌پیریشم ب من وه‌که‌قه‌ات ب هه‌ول‌ر وابوو،
ئاخر دواتر د‌ر‌کی گ‌رانیم وا ده‌گوته‌وه:

قه‌راتی هه‌ول‌ر پشتم دا پ‌وه

قه‌راتم رووخا پشت دم به‌که‌وه

قه‌راته‌که‌پیری سوارچاکان بوو، من ئه‌وش پشتم به‌پیری سوارچاکان و
بایم قایمه، ت ب‌ی پشتقایمی ده‌روه‌ستی کاولبوون ب!

له‌خه‌ون روونتر له‌بیرمه، بایم ساق‌که‌ی خ‌ی پ‌مدادا و داوای
ل‌مکرد بخه‌وم و له‌چ نه‌ترسم و چ ناقه‌وم، من به‌پیری بایم
ه‌ناوه‌که‌دنیا کاول ده‌ب، بایم هه‌و‌یده‌دا ب‌م روونبکاته‌وه‌که‌
کاولبوونه‌که‌ئه‌وه‌نیه‌که‌دنیا هیچی به‌سه‌ر هیچه‌وه‌نام‌ن،
ده‌یویست ت‌م‌گه‌یه‌ن که‌ژیان به‌رده‌وام ده‌ب، ئه‌وه‌یه‌هه‌ند
گ‌رانکاری رووده‌دا...

ده‌ب‌ت خه‌وتبم، ئاخر به‌بانگی ده‌رو‌ش برایم راه‌یم، ئ‌خه‌یه‌ش،
ده‌رو‌ش ماوه‌و نه‌یشتوو، راستی بانگدانی ده‌رو‌ش ئا‌ه‌کی به‌به‌ر
ه‌نامه‌وه، پ‌موابوو تا ده‌رو‌ش برایم له‌شار ب‌ت و بانگی بگاته
گو، دنیا کاول ناب‌ت...

چ ر‌ژ‌کی تاساوه، گه‌ه‌که‌ده‌ی خ‌ی و د‌ی به‌سه‌ردا کراوه، جگه‌له‌
بایم و پیری سوارچاکان و دوو س‌ پیاویدی گه‌ه‌که‌پیاوی ت‌دا
نه‌ماوه، یه‌که‌له‌و پیاوانه‌م‌ردی ژنه‌ده‌لینگ س‌ره‌که‌بوو، له‌ولایه‌وه
پیاوه‌بلا‌که‌ه‌که‌، شفتیفر‌شه‌که‌ش ده‌رنه‌چوو، پ‌که‌وتم ک‌م‌نیسته‌کان
شاریان به‌ج‌نه‌ه‌شتوو، مه‌لا سدی‌قی‌ش په‌یدا‌ب‌وه، د‌ته‌وه‌بیرم بایم
له‌و ر‌ژه‌وه‌ه‌نده‌رووی نه‌ده‌دان، چه‌ند ر‌ژ دواتر بایم قسه‌یه‌کی

کرد، پیری سوارچاكان ئەشهەدو بـ کرد:

شوعی دەبـت وەك عەلی مەولوود بـ..

ئەو پیاوێ كـمەنیست بوو، بەـم بەگەـشـشـكەوتبوو.. ئـ، با بچمەوێ قوتابخانە، لەوـ (ئەو رەقیب) و (ئازاد) منیان تاساند، ئەو رەقیب با بـ دوایی بـ، ئازاد و من سـ ساـهـ لە تەنیشـت یەكـتر دادەنیشـین، هـند برادەرین كـاتـ قسە دـتە سەر برادەراییەتی مامـستا ئەلیاس ئـمە بە نموونە دەهـنـتەوێ.. سـ ساـهـ ئەوێ یەكەم وانە یە من لە ناو پـلـ تەنیشتم چـلـ بـ، دەـیـ لە بیابان دانیشـتووم، چـ چـلـهوانیەكە پـلـ، وانە یەكەم تەواو بوو، چاوێـ بووم لە دووهم ئازاد بـت و بیابان بكاتەوێ پـلـ، وانە یەكەم و سـیەم و چوارەم.. رـیشـت و بیابان نەبـهـوێ پـلـ، رـژی دواتر و حەفتە ی دواتر و مانگی دواتر هاتن و چوون ئازاد پەیدا نەبـهـوێ، ئای ئازاد، منت لە قوتابخانە چەند تەنیا کرد، دەمویت برادەرـكـ ببینمەوێ چـی ئازاد بگـرـتەوێ، نەمدیتەوێ..

بەر لە گەـنـهـوێ بـ ئەو رەقیب، چەند گرتە یەكـی گچكـی دوا ی شەوی كـاولبوونی دنیا هەیه، نیشانیان نەدەمەوێ، (ئەو رەقیب) مـ بـ ناگوتـرـتەوێ:

ئەو پـلـیسیە ی كـە ژنەكـی شەوـكـ نا شەوـكـ زیزدەبوو، لە زیزبوون و هاتنەوێش خـی بوخچەكـی بـ هەـدەگرت، دیتـم، بە پـشـمـایـی ئـمەدا هاتەوێ، لنگە پـلـاوـكـی لە پـ بوو، لنگـكـ بە دەستەوێ، بـریەكەشی لەگەـ گـریەكـی خستبووێ ناو پـلـاوـهـكـی دەستیەوێ، لە بەر خـیەوێ دە یگوت:

ناكرـ، بە چیاكەوتن بە من ناكرـ...

پیاوێ پاـقـاـوێ فرـشەكـ ئەوێ رستە یەكـ لە خر پاـقـاـوێ فرـشانـی جیادەكـردەوێ، پاـقـاـوێ فرـشان بە:

((پاـقـاـوێ بە شیلاوێ

حە یاتی مندا ی ساوا)) مندا یان لە خـیان خـدەكـردەوێ، هەرچی ئەوێ:

((پاـقـاـوێ بە شیـاـوێ

حە یاتی ژن و پیاوێ)) هەندـ كـە هـتیش دە یگوت: نە یخـیت نا بیە زاوا.. ئەو پاـقـاـوێ فرـشەكـ كـاكـە لاوێ یان دەگـتـ، بە پـشـمـایـی ئـمەدا گەـایەوێ و دواتر مندا كـە بە سنیی پاـقـاـوێ لاوێ دە یاندیت، دە یانگوت:

پاـقـاـوێ بە شیلاوێ

هە ی هە ی لەو كـاكـە لاوێ

نە گە ییە پشت باداوێ

لاقی چەقی و بایداوێ

كـاكـە لاوێ بەو بە ندوباوێ زـر تووـه دە بوو، جارـكـ گە یشتە كـونە

که پووی و سینی پا قلاوهی تلهه داو و گوتی:
وهرن خلیکه نه وه و دیاره قوزی داکتان شیلوی دهو...
ئیدی کهس کاکه لاوی له گه هک نه دیته وه...

ئو پیاو هاش که له دیر کی به لاشاوه یه کهم جاشه، ما یان نزیک
نا نه واخلانه که بوو، کترین نا نه واخلانه ی به لاشاوه، ئو پیاوه دواتر
ناوی به (جاشه که ی به لاشاوه) ریشته، ئ، جاشه که ی به لاشاوه که هه موو
به نده کانی پلکه به ند بژی له بهر بوو، هه میسه ده یگوتنه وه، پلکه
به ند بژی له کاتی جاشایه تی به ند کی به سهر دا هه گگ تبوو،
پشیگوتبوو، شهر ممه که و ئو به ندهش له گه به ندان بل وه:

دوون ئه تو هری هری

ها تیه وه سهر کیره بلری

ئو جاشی له ناو جاشان

قوزی داکت ل وانه خشان...

به نده که در ژبوو، حه یف، له به ختی جاشی به لاشاوه ههر هه ندهم
له بیرماوه...

ههر ک ده هاته وه، گه هک له سیله ی سوار بوون و دابه زینه که وه
ده ی وانی، به ام حه مه د مه ستانی له وه هه وارد، چ چاو له و
سیله یه وه ته ماشای مه ستانی نه کرد، گه هک مه لای دزه خلی به گه مه ده
ههر هه موو به گه انه وهی مه ستان د خش بوون، گونا نه با، شووشه ی
عه ره قیان به دیاری بل ده برد، حه مه د مه ستان راسته مه لای دزه خ
گ ته نی:

شه یتا نیش هه نده ی وی عاره قی نه خوارد ته وه

به ام شاتکه شت مه ستانی له ریزی ئو چوار به لاشاوه ییه دانا بوو بل
راوه ستان و پرسیار به دوا ی یه کترله ده رگای به هه شته ده چنه ژر،
چوار که سه که ی وا ریز کرد بوو: بام، پلکه به ند بژی، حه مه د مه ستان،
بابی ج ته خوشک...

ج ته خوشکیش د نه ناو باس و خوا سه وه، به ام هه نکه، قسه له
گه انه وهی حه مه د مه ستانه، ئو پیاوه تا پوونگینه ی پشت بنه سرا وهی
بن زوورگ ریشته بوو، له و له سهر مه زاری وه یسه قهره نی لی
دانیشته بوو، ئه و جا ئه وه له زمانی خیه وه نه تانیسته وه چان
ده یگگ ایه وه:

((له دهو جگه ی پوونگینه ده سک پوونگم به دهسته وه، له بن کالی
چاکه که ئه وهی ژنی دنیای د نه سهری، چوار مه شقی دانیشتم، له پکی
یه کهم و دووه م، شار ورد و درشت، به بهر ده ممدا رووه و زوورگ، رووه
و چیا هه ده کشان، له پکی چوار، کچ به ره واژ بیه، دنیا رووی له
شار کرد، له پکی پنچ و شهش، ته قه ی بل نه هات، زانیم حوکه مت
رووخواوه، پککم به سهر په که که سه که ی وه یسه ر قهره نیدا رژاند و

گۆتم:

موتفهرکی عهره قاو یه کاویه که ل هموو دهر دو به لایه ک...

ها تمه سهر ر، به پکهوه دهستم له پیکا ب راگرت...

لرهوه له سهر زاری شوف ره کهوه، سهربردهی هاتنهوهی همه د مهستان بیستن:

((ناسیمهوه همه د مهستانه، قخیه کی گهره ی به دهستهوه، بهر لهوهی سوار ب، فرکی لدا و چوبی کرد، تگه یشتم چایه نیه و تا که یه... پرسیم:

+ همه د، چیه؟ چ ده کی لره؟

- هاتم چیا له به غدا ب، م، وه یسه لقه رهنی دهستمی گرت و نه یه شت...))

همه د مهستان که مدوو بوو، به ام ب گه هک ئاوه دانی بوو، بزم له عهره ق ده بوه، به ام هه ستمده کرد شووشه ی دهستی ئه لهریکه و ککانه کانی به لاشاوه روونا کده کاتهوه...